

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

*Hol van a zsidók királya, aki most született?
Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt
és eljöttünk, hogy imádjuk Őt.” Máté ev. 2.2*

Szeretettel köszöntöm lapunk minden kedves olvasóját!

Napokon belül itt a karácsony! Remélhetőleg a mögöttünk álló négy adventi hét elégséges volt arra, hogy felkészüljünk testileg-lelkileg, és nem az utolsó pillanatban kapkodunk. Így jó ünnepelni: méltósággal, nyugalomban, szeretetben és békeességben. Beköszönő írásomban

egyetlen felvetést szeretnék végiggondolni: vajon a karácsony ünneplésének mi az igazi helyszíne? Tudom, bután hangzik a kérdés, mert magától értetődik: karácsonyt ott ünnepelnek, ahol karácsonyfát állítanak! Miután pedig szinte kivétel nélkül minden otthonban ott díszel a fenyőfa, a karácsonyi ünnep igazi bensőséges családi ünnepé lett!

Családunkban évről-évre összegyűlünk testvéreimmel, sógornóimmal, sógorommal, unokahúgaimmal, unokaöcséimmal édesapámék házában úgy huszonötén, és hálát adunk az Úr Istennek hogy mindezidáig megtartott mindannyiunkat. Aztán a Szentírásból felolvasunk egy történetet, karácsonyi énekeket éneklünk közösen, majd a legkisebbek is elmondanak egy verset, vagy előadnak egy éneket. Ezután jön az ajándékosztás és a karácsonyi vacsora nagy beszélgetések mellett. Ez így gyönyörűségeken szép és helyén való! De a karácsonyi ünnepnek tényleg így a család körében eltöltött időben kell kimerülnie? Úgy hiszem, semmiképpen nem. Legalábbis a Krisztust hívó ember életében nem!

Máté evangéliuma 2. részének elején a napkeleti bölcsekről olvasunk. Valószínűnek tartom, hogy annak idején nemcsak ez a három napkeleti bölcse kutatta az eget, és nemcsak ez a három napkeleti bölcse lett figyelmes a betlehemi csillag feltűnésére. Szinte bizonyos, hogy mások is látták, és mások is értették: valami nagy dolog készülődik éppen most a világban. Talán még ünnepeltek is a maguk otthonaiban. Ezek a csillagászok azonban nem kerültek bele a Bibliába, mert nem tudták otthagyni otthonaikat! Mindezekkel szemben pedig Gáspárnak, Menyhértnek és Boldizsárnak az egyik legfőbb erénye az volt, hogy eljöttek egészen a betlehemi jászolig, hogy leborulva imádják a világ Megváltóját és hogy ajándékokkal tisztelegjenek előtte.

Mindez azt jelenti, hogy az istentiszteletünk, a Krisztus imádatunk nem lehet teljes mindaddig, míg fel nem kekedünk, hogy az Ő házában is kifejezésre juttassuk az imádatunkat! A Karácsony ünneplésének az igazi helyszíne Istennek háza, Jézus Krisztus tanítványainak gyülekezete! Ezért kérek Benneteket kedves testvérek, szenteljétek meg ezeket a napokat, és ti magatok is hagyjátok ott a jó meleg családi fészket, hogy itt a templomban, a gyülekezet közösségében együtt - egy szívvel és egy lélekkel - hangozzon fel közöttünk a magasztaló énekszó és a hálaadás imádsága!

Végezetül érdemes felfigyelni, hogy a Szentírásban az Isten tisztelete – nemcsak karácsonykor - mindig együtt járt azzal, hogy a hívő emberek otthonaikat hátrahagyva elmentek Isten házába, Krisztus jelenlétébe. Ezzel a tettükkel is kifejezésre juttatták kicsoda számukra az Úr, hogy első, és nem utolsó. Inkább hozzá igazodnak, mint-hogy elfeledkezzenek róla.

Így, a vasárnapi istentiszteleteink komolyan vételével igyekezzünk a vasárnapjainkat is megszentelni! A 2012-es esztendődtől kezdve Dunahasztiiban, vasárnaponként reggel 8 órakor is tartunk istentiszteleteket egészen május végéig. Így szeretnénk lehetőséget biztosítani a korán kelőknek, a családi ünnepre készülő háziasszonyoknak, a nagy tömegektől félő testvéreinknek, hogy a vasárnapjaikat megszenteljék. Ha pedig valakinek a 8 órai istentisztelet túl korai, a 10 órás istentisztelet túl későnek bizonyulna, akkor ne feledkezzünk meg, hogy Taksonyban januártól 9 órakor gyűlnek össze a reformátusok a Virág utcai imaházba. Bátorítok mindenkit, hogy éljen a lehetőséggel!

Remélve, hogy az ünnepekben több istentiszteleten is találkozunk, áldott karácsonyi ünneplést és áldott új esztendőt kívánok:

Faragó Csaba lelkipásztor

Karácsony, 1935.

„Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét; hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.” (2Kor. 8,9)

Soha, az évnek egyik szakában sem nehezedik úgy rá a társadalomra és az egyénre egyaránt a szegénység és a gazdagság közötti különbség, mint karácsony idején. Soha a keresztyének keresztyénsége olyan komoly próbára nincs téve, mint karácsony idején. A szegénység és nyomorúság keservei ilyenkor lesznek nyilvánvalók; és a fájdalom fájása még fokozódik, amikor azt a jólét mellett vesszük szemügyre; az elhagyottak és nincstelenek sóhaja még metszőbb, ha szembe állítjuk azokkal, akinek a karácsonyi ünneplés sok örömet és szeretet-ajándékot hoz.

Ezeknek az éles különbségeknek a meglátása és a karácsony nagy tapasztalata eredményezték azt, hogy ez az időszak a kölcsönös segítségnek az időszaka, amikor az egyébként elzárkózott jómód is megnyílik, és gazdagságából ad annak, aki rászorul a segítségre.

A gazdagság nem az emberé. Ennek a világnak a nyomorúsága nagymértékben onnan származik, hogy az emberek a magukénak tekintik azokat a javakat, amelyeket Isten ideiglenesen bízott rájuk, de amelyekkel elszámolást követel előbb vagy utóbb. A javaknak az ilyen önző kezelését az Úr Jézus nagyon határozottan elítéli. Ott, ahol nagy jólét és nagy nyomorúság van egymás szomszédságában, ott ennek a világnak a lelke, a bűn az úr, mert ha a Krisztus lelke lenne az úr, az a Lélek nem hagyná azt, hogy a Lázárnak még a morszákból se jusson, ami a gazdag asztaláról lehull.

A fenti Ige az önzetlen gazdagságot hirdeti nekünk a karácsonyi kegyelem fényében.

„... a mi Urunk Jézus Krisztus ... gazdag lévén, szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.”

Nézzük csak meg a szegénység és a gazdagság lényegét az evangélium tanításának fényében! Alig van cél, amely az embereket olyan nagy erőfeszítésre sarkallná, mint a meggazdagodás; erre megy ki minden fáradság, minden tanultság, minden önmegtágadás; sőt minden hamisság és a gonoszság minden kockázata. Bár nagyon sokan vannak, akik szívesebben gazdagodnának meg kényelmesen, munka nélkül, mint fáradsággal.

Azt azonban mindenesetre szánalommal állapíthatjuk meg ezek felől az emberek felől, hogy ha ezt tekintik életük végső céljának és legfőbb boldogságának, nagy csalódásokban lesz részük.

Elsősorban is, amit vártak tőle: ti. , hogy békességet és gond nélküli életet biztosít számukra, azt nem nyeri meg. Nagyon sok a megnyúlt ábrázat és a gondoktól gyötört, barázdált homlok azok között az emberek között, akik nagy pénzek fölött rendelkeznek. Jézus serkent ugyan bennünket a meggazdagodásra, de nem az ilyen kincsekben való gazdagságra: ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsdá és a moly elemészti, a tolvajok ellopják, hanem gyűjtsetek kincseket a mennyben.

Megüresítem szívemet

Ha feldereng az égi csillag
hirdetni: itt az Újszülött,
napkeleti három királlyal
majd én is útra készülök.

Az ajándékuk drága mirha,
illatos tömjén, dús arany,
én meg koldusként így megyek csak
szegényen, ajándéktalan.

Nincs kincsem, rangom, csak a bűnök
nagy garmadája lelkemen.
Kiszórom mindezt, hogy szívemben
minél több tiszta hely legyen,

mert jól tudom, hogy Betlehembe
ily koldus, mint én, így mehet:
az lesz a legszentebb ajándék, ha
megüresítem szívemet.

Bódás János

Vannak gazdagok, kiknek gazdagságuk másban áll. Talán hallottunk már a Grachusok anyjáról: meglátogatta őt egy nőismerőse, aki a látogatás alkalmából magára aggatta minden ékszerét, és a beszélgetés közben érdeklődött vendéglátó gazdájának a kincsei felől. A Grachusok anyja arra kérte vendégét, hogy várjon egy kicsit, az ő kincsei még nincsenek odahaza, de már nem sokáig késhetnek. Csakhamar megérkezett a két Grachus-gyermek. Az anya – mert ő igazán jó anya volt – egyiket egyik felől, a másikat a másik felől maga mellé állította, és így szólt vendégéhez: ezek az én kincseim!

Mi a gazdagságnak, illetve a szegénységnek igazi mértéke? Az a gazdag, aki nem szorul másra, ellenben tud adni és ad anélkül, hogy maga szegényebb lenne vele. Gazdag a bővizű forrás, amely nem apad el akkor, ha egy szomjas vándor ivott vizéből, nem lesz benne kevesebb víz, ha egy korsóval valaki merít belőle. Igazán gazdag az, aki forrása minden gazdagságnak; igazán gazdag Isten. Másodsorban gazdag az, aki csatornája minden gazdagságnak, aki az Istenben gazdag; aki a kincseket és a tökéletes ajándékokat, amelyek onnan felülről, a világosság Atyjától szállnak alá, nem magának tartja meg, hanem továbbadja. A források vizét néha mohos vályúkon, kivájt fatörzseken messzire vezetik, hogy minél több szomjúhozó számára hozzáférhetővé tegyék. Ezek a csatornák nem önmagukban gazdagok, de gazdagok annak az áldásnak a következtében, amely áthalad rajtuk.

Dr. Czakó Jenő írását közreadja: Váczi Gábor

November 13-án, vasárnap az istentisztelet után dunaharaszti gyülekezetünk megválasztotta új presbitériumát. 2012 január 1-től a következő testvéreink lesznek gyülekezetünk elöljárói: Borbély László, Faddi István, Kemény Mátyás, Keményné Váradi Erzsébet, dr. Kericsmarics Marianna, Nagy András, Nagy Gábor, dr. Nemes István, dr. Palicska-Simon Krisztina, Szadainé Somogyi Erika, Tóth Károly, Vörös Péter. Pót-presbiter lett: Jeney László, Szadai András, Szertics Zoltánné. Gyülekezetünk gazdasági gondnoki teendőit továbbra is Tóth Károly, a missziói gondnoki szolgálatot pedig Vörös Péter testvérünk látja el.

Köszönjük a jelenlegi presbitériumnak az elmúlt 6 évben elvégzett szolgálatát. Isten áldása legyen az új presbitérium életén és szolgálatán!

Faragó Csaba lelkipásztor

Újjá alakul a presbitérium

Hosszú előkészítés után csendben lezajlott a hat-évente esedékes presbiterválasztás.

A közelmúltra visszatekintve: tizenkét év alatt a presbiterok személye kicserélődött. A 2000. január 1-jén szolgálatba állók közül egyedül maradtam. Igaz, az akkori presbiterok fele már a 75. életévében járt. Így aztán, nagy váltás történt előzőleg, a 2005. őszi választáson, de a mostani is jelentős: hat új presbiterünk lesz! Azt kívánom, minden presbitertársam minél előbb találja meg helyét a presbitérium szolgáló közösségében. Legyünk egy akarattal, és tegyünk meg minden tőlünk

telhető gyülekezetünk lelki és anyagi gyarapodásáért! Legyen szívünkre helyezve az Ige:

„Viseljetek tehát gondot magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltesse az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel 20,28)

Itt köszönöm meg a Jelölő Bizottság gondos előkészítő munkáját, és a választás példaszerű lebonyolítását! Álljon itt a tagjainak neve: Faragó Tibor ny. lp. elnök, Faragó Csaba lp., Iván Edit, dr. Székely Károly, Tar Ferencné, özv. Wágner Józsefné.

E helyen is szeretném külön megköszönni az életkoruk miatt a további presbiteri szolgálatból az év végén visszavonulók munkáját, és további életükre Istenünk gazdag áldását kívánom: Bujdosó Sándornak, Gyöngyösi Rózsának, Ihász Gyulának, dr. Székely Károlynak, Tar Ferencnének és Ullmann Flóriánnak.

Szeretettel emlékezem azon szolgatársaimra, akik 2000-ben még közöttünk voltak, de azóta már hazatértek Mennyei Atyánkhoz: Páli Lajos bácsira, gondnok elődömre; Balogh Károlyné (Rózsika néni), Budai Józsefné (Rózsika néni), Csikós Istvánra (Pista bácsira), Lengyelne Badits Eszterre (Eszti néni), Gerő Imrére és Kovács Gyulára.

Adjon az Úr további békés, nyugodt öregkort korábbi, hűségesen szolgáló presbiterainknak: Boross Emil bácsinak, Fülöp István bácsinak, Lengyel Mihály bácsinak, Szigeti Zoltán bácsinak! Külön köszöntöm Emil bácsit, aki idén Szilveszterkor tölti be a 85. évét.

Köszönöm, hogy megadta Istenünk, hogy valamennyiünkkel együtt tevékenykedhettem gyülekezetünk építésén. Köszönöm jószágukat, szeretetüket, bizonyosság tételüket, példaadó hűségüket. Isten áldja meg mindnyájukat!

Tóth Károly g. gondnok

A leköszönő presbitérium munkájáról

Hat évvel ezelőtt egy nagyon lelkes, korban megfiatalodott és tettekre presbitérium alakult. Üléseinken gyülekezeti életünk valamennyi területével foglalkoztunk. Talán legtöbbit az **ingatlan „ügyeinkkel.”**

Már 2006. előtt, majd 2006-2007-ben tovább, nagyon sokat kerestük új templomunk helyét. Ez egy külön történet lehetne. Végül 2007. késő őszen megállapodtunk a Rákóczi u. 19. akkori tulajdonosával. 2008. tavaszán rendbetettük ezt a területet, majd elképzelésekkel foglalkoztunk: milyennek szeretnénk látni beépítve az új templommal? Tervezőre nem volt pénzünk, a vétellel Építési Alapunk elfogyott. 2009. őszen a polgármester úr felajánlotta a város segítségét a tervezéshez. Elkezdődött egy hosszú, 2010. végéig tartó tervezésetető és véleményező folyamat. Végül eredményként megvan a jogerős építési engedély, továbbá a részletes szakági és belsőépítészeti dokumentáció. Pályázni szeretnénk...

Közben, 2010-ben Taksonyban az új parókiának is ingatlant kerestünk, vettünk, majd azt átalakítottuk, felújítottuk. 2010. novemberében beosztott lelkészünk odaköltözött. Az idén ott további „csinosítások” történtek és kialakításra került az önállósuló gyülekezet lelkészi hivatala. 2011-ben Harasztiin egy új vizesblokk épült, a régebbit pedig felújítottuk. Tíz év után megújult a lelkészlakás is. Ez utóbbiról az előző lapszámából részletesen értesülhettek.

Évről-évre elkészítettük **missziói munkatervünk** is. Tapasztalhatták a testvérek, hogy egyre több lett a gyülekezeti alkalom, és gazdagabbá vált a program. Néhány ezek közül:

- több vasárnap is kétszer volt istentisztelet; és már havonta élhettünk az úrvacsorával is
- a korábbi ifjúsági táborokat felváltotta a többgenerációs gyülekezeti tábor
- több hitmélyítő kör jött létre. (házi bibliakörök, fiatal felnőttek köre, baba-mama kör, házaspáros körök, gyülekezeti imakör, stb.)

- egynapos rendezvények közül: hajókirándulás, csendes napok, játszónapok
- már két éves múltja van énekkarunknak és gyülekezeti újságunknak

A presbiterek részesei és aktív alakítói voltak programjainknak.

Egyházközségünk önállóan gazdálkodik, ezért presbitériumunk alapfeladatába tartozik a **költségvetés** elkészítése, majd az év végén ennek végrehajtásáról, a **zárszámadásról** dönteni. Mindig nagy kérdés volt, gyülekezeti tagjaink anyagi áldozatvállalása fedezi-e szükségleteinket? Hátatelt szívvel mondhatom, mindeddig megsegített minket az Isten. Megemlíteném még, más rászorulóknak számára is szoktunk gyűjtést szervezni, gondolok itt a ceglédi egészségügyi gyermekotthonra, vagy a természeti katasztrófák áldozataira. E helyen is köszönetemet fejezem ki mindenkinek, aki anyagi terheink hordozásához hozzájárult.

Mit csinált még a presbitérium? Például lelkészeket hívott meg szolgálatra (Nagy János, Alexandrova Marianna, Stefán Attila), alapítványt hozott létre, intézett, szervezett, stb., tette a dolgát, hogy „házunk táján” minden szépen és rendben legyen.

Köszönöm a leköszönő presbitérium minden tagjának, hogy gyülekezetünk épülését, gyarapodását szolgálták. Köszönöm a megbeszélések testvéri légkörét, az őszinte jobbító szándékot. Sajnálom, hogy a ciklus végére már négy fiatal nem tudta tovább vállalni e tisztséget. Részben megértve döntésüket, remélem életük egy későbbi szakaszában újra jobban gyülekezetünk szolgálatába tudnak állni, mert többre hívtak el.

Köszönöm a közös munkát, amely nem fejeződött be, hanem az újjáalakuló presbitériumban tovább folytatódik az Isten dicsőségére.

Az Úr Isten kegyelme legyen mívelünk!

Tóth Károly g. gondnok

„Boldog aki hitt, mert betejasednek mindazok, amiket az Úr mondott.” Lukács 1,45

Amikor Isten megígér valamit, az mindig be is következik. Minden embernek tudnia kell Isten ígértét, hogy irántunk való szeretetből megszabadít minket bűneinkből. Így jött el közénk nagy alázatban az Úr Jézus, amikor Betlehemben testet öltött. Tulajdonképpen Jézus Krisztus, az Isten utolsó szava hozzánk. Az Ő élete személyesen a legbeszédesebb és a legtartalmasabb üzenet, amit valaha ember hallott. **Jézus a megígért Szabadító, aki emberi testet öltött magára.**

Ő a megígért várva-várt Messiás! Az igaz hitben élők mindig is boldogok voltak, mert tudtak hinni a próféciáknak és boldogan várták a napot, amikor Istennel találkozhatnak. Ma is boldogok azok, akik készen várják az Urat, mert az Ő visszajövetele be fog következni, amikor eljön ítélni eleveneket és holtakat. (Máté 25, 31-46)

Jézus születése a legnagyobb ajándék a Föld népe számára.

Jézusra van a legnagyobb szüksége a világnak. Soha nem volt áldottabb ajándék, mint Ő. Nélküle az emberiség a hitetlenség és tudatlanság fertőjében élne. Számunkra, keresztyének számára olyan ajándék érkezett Jézusban, aki nélkül elképzelhetetlen az élet! Sajnos sokan vannak, akik ma is tudatosan ellenszegülnek Istennek, és nem akarják életüket vele rendezni. Nincs ennél tragikusabb állapot, mivel akik nem hisznek, rajtuk az ellenük szóló prófécia fog beteljesedni. (Jn.3,36)

Mit kaphatunk ma az élő Úr Jézustól?

Nincs boldogabb ember, mint aki hisz az áldott Istenben! Minden látszat ellenére, a hit nem beletörődéssel jár, hanem túlcserélődik örömmel, ezért nevezi az Ige a hitet boldogságnak. Számunkra a Jézus Krisztusba vetett hit a legnagyobb boldogság és a legdrágább kincs

a földön, mert benne az életünk értelmét találtuk meg! (Lukács 10,20)

A keresztyén hit egyben mennyei áldást is jelent, ahogyan az Úr Igéje és Szentlelke által szól hozzánk: ahogyan vezet, biztat és vigasztal minket.

Adja meg az Úr, hogy akik olvassák-e sorokat mindannyian vágyjanak Isten szeretetében élni, hogy életük áldott legyen és örömük, boldogságuk, szeretetük soha el ne fogyjon. Mindezeket csak az Úr Jézus tudja megadni, ezért nincs fontosabb, minthogy még ma befogadjuk Őt szívünkbe! (János 1,12)

Trencsényi László lp. gondolatait közli Tóth Károly

Elkészült gyülekezetünk 2012. évi naptárja, amiben az úrvacsorás istentiszteletek, családi istentiszteletek és egyéb más fontos gyülekezeti programok vannak feltüntetve.

Tratterjesztésünkben kapható a 2012-es Református Bibliaolvasó Kalauz és a Kálvin Kalendárium is.

A Negyedik Király

Örömhírt mondani jöttem közétek
- Ne féljete!
Csak nyissatok szívet a Igének,
és elnyeritek az ígéretet!

Mert a legsötétebb éjszakán,
Mikor vacogott test és lélek,
Csillag gyúlt az égen és a földön,
Fuldokolva felsírt az Élet.

Nem palotában, nem királyi ágyban,
De istállóban, barmok jászolában,
Korhadt gerendák szálkás szegletén,
Az adventi koszorún körbe ért a fény.

Én az ablaknál leselkedtem,
Figyeltem, hogy zajt ne tegyek,
Tágra meresztett szemekkel csodáltam
E kisdedet, a rongyba csavart gyermeket.

Békén szunnyadt, szalma bölcső
melegének rejtekén.
Úgy döngicsélt, mint a rétek,
Könnyfátylon át néztem én;
Oh, bár volna ajándékom!
Mennék, s megköszönténém.

De dió se csörög nálam,
Mogyoró sincs a zsebembe.
Amott jönnek a királyok,
Majd Ők magasztalják szebben.

Én meg iramodok gyorsan
Katonáknak útját állni.
Védtelen még ez a cseppség,
Nem hagyom kardélre háyni...

- Nagy Uraim! Jó vitézek!
Talán segíthetek nektek.
Ha a nyomomba szegődtek,
Megmutatom kit kerestek.

És már szökelltem előre,
Minél messzebb Betlehemtől,
Vadul lüktetett a vérem,
A józanság kiszökött fejemből.

És szinte tébolyultan ordítottam:
- Erre gyertek!
Szakadékon átlendültem,
Ők meg mind a mélybe veszte.

Áldott az Úr!
A Mindenség fejedelme,
Ki szívemben trónra áll,
Életem kezébe teszem le,
Csak őt szolgálom,
Én, a negyedik király.

Áldott az Úr!
Dicsőségét zengi nyelvem,
Ki szívedben is trónra áll,
- Ments meg,
Hogy Ő megmenthessen,
S légy a negyedik király!

Horváth Csaba
(Csáky Zsuzsa illusztrációja)

„...hálaadással énekeljetek szívetekben az Istennek.”
(Kol 3, 16)

Kedves Testvérek!

A 2012. február 12-i vasárnapon hálaadó istentiszteletet szeretnénk tartani a házaspárokért.

Ennek keretében külön is köszönténék a 2012-ben jubiláló párokat, vagyis azokat, akik 2012-ben ünneplik házasságkötésük kerek évfordulóját, akik 5, 10, 15, 20, 25,.....70 éve élnek együtt hitben, szeretetben, házasságban. Hadd legyenek ők személy szerint is példaadói a fiatalabb nemzedéknek, tanúi Isten szeretetének, aki megtartotta és összetartotta őket hűségben, az örömeiben és a megpróbáltatások között is.

Kérjük mindehhez a házaspárok jelentkezését, vagy aki a rokonságában, ismerősi körében ilyen párról tud, értesítse 2012. január 20-ig Tóth Károly gondnokot.
(Email: ktoth@pr.hu ;Telefon: 06-30 654-95-85)

2011. évi ünnepeltjeink

Idegenekből testvérek

Egész családok keresztelkednek meg, házások fogadnak hűséget Isten előtt, fiatalok konfirmálnak, házi csoportok szerveződnek, egyre több a hittanos kisgyermek. Mi történik Taksonyban?

Frissen sült fánk és a forró tea köré telepedik kilenc fiatal, a legtöbben egyetemisták. Péntek este van. Egy lány gitárt, egy fiú kongát vesz a kezébe, majd felcsendülnek a Csillagpont ifjúsági találkozó énekei. A fiatalok ezen az estén is a boldogmondások egyikéről beszélgetnek. „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot” – olvassa fel a házigazda. Fesztelen és őszinte légkörben teszik fel kérdéseiket maguknak és egymásnak is.

– Sokan már azelőtt ismertük egymást, hogy a gyülekezetbe kerültünk és megtértünk volna – meséli Irzsis Zita. Azt mondja, ő és családja megtérését a gyülekezetnek köszönheti, most pedig ők igyekeznek szolgálni. Nemcsak a Tréfinek – ahogy ők nevezik a húsz év körüliek házi csoportját –, hanem egy középkorúakból álló házi csoportnak is többször adott már otthont az Irzsis család.

Családra lelt egy család

Irzsisék Kárpátaljáról származtak el, 1998 óta élnek Taksonyban. A rokonokat és a barátokat hátrahagyva próbálták egzisztenciát kialakítani maguknak. A gyerekeket beírták hittanra, és lassan a szülők is egyre többször eljártak az istentiszteletre.

– Idegen emberek közé jöttünk, ám a gyülekezetben családra és barátokra leltünk; vagyis mindent e közösség révén kaptunk – mondta el Irzsis Miklós portálunknak. A családfő, aki presbiter a gyülekezetben, elárulta, hogy a taksonyi reformátusok között kezdte el igazán megismerni a gondviselő, szerető Istent. Irzsis Miklós és felesége, Andrea húsz éve házások, azonban idén Isten színe előtt is örök hűséget fogadtak a gyülekezet körében, ahogy egy másik házaspár is.

Esküvők a házassági évfordulón

Míg egykori osztálytársai a huszonöt éves osztálytalálkozón arról számoltak be, hogy elváltak, Szatmári Éva azt mesélte el, hogy férjével tízévi házasság után a református imaházban kértek áldást életükre. Eredetileg csupán gyermekeiket akarták megkereszteltetni. Végül a szülők is megkeresztelkedtek, majd Isten színe előtt

is hűséget fogadtak egymásnak. Férjét, Bozsoki Artúrt az elmúlt vasárnap választották meg gondnoknak. – Akkor tudunk bármit megtenni, ha nem maradunk magunkban, hanem mint az elvetett búzaszem, ki is kelünk. Manapság már nem lehet a templomba becsalogatni az embereket, hanem egyre inkább nekünk kell az utcára kimenni – vélekedik a gondnok. A taksonyi reformátusok szeretnének a hagyománytisztelő, többségében katolikusok lakta, sváb falu életébe aktívan bekapcsolódni. Az első református napokat is azért szervezték meg, hogy a település lakói megismerjék őket: van gyülekezet, van református imaház Taksonyban.

Határon túliak között

Taksonyba a második világháború után telepítettek magyarokat a Felvidékről. A faluba már az ötvenes évek végén járt ki lelkipásztor a szomszédos Dunaharasztiából. Eleinte házaknál tartottak istentiszteleteket havonta egyszer. Az imaházat 1992-ben adták át, hét-nyolc éve pedig már hetente tartanak istentiszteleteket Taksonyban. Mióta Stefán Attila és felesége, Tímea tavaly a településre költöztek, hetente több gyülekezeti alkalomra is összegyűlnek a reformátusok. Napjainkban református gyökerekkel nemcsak a határon túliak és leszármazottaik rendelkeznek, hanem azok is, akik a fővárosból költöztek az agglomerációhoz tartozó településre. A szintén Kárpátalján született fiatal lelkész és a közösség életében tevékenyen részt vevő gyülekezeti tagok mindenekelőtt velük fűzték szorosabbra a kapcsolatot.

Tettek a szavak mögött

Az elmúlt évben a taksonyi gyülekezet rengeteg programot szervezett az imaház falain kívül: nagypénteki passiójátékot, jótékonyági koncertet, hálaadó napot. Részt vettek a templomok éjén, készítettek házi tésztát a parókián, az ideai adventi vásáron pedig gyertyát gyűj-

Taksonyi szórvány gyülekezetünket a novemberi egyházkerületi gyűlés megerősítette a missziói gyülekezetté válásában. Így 2012. január 1-től gyülekezetünkől leválva önálló életet kezd önálló presbitériummal, s jelenlegi beosztott lelkészünk: Stefán Attila tiszteletes úr szolgálataival.

November 20-án vasárnap Taksonyban is presbiterválasztás volt. Az új presbitérium: Bozsoki Artúr, Irzsis Miklós, Jóka József, Szöllösi József testvéreinkből áll össze, pótpresbiterek lettek Káli Sándor és Szathmári Éva. A Taksonyi Református Missziói Egyházközség első megválasztott gondnoka Bozsóki Artúr testvérünk.

Sok bölcsességet és erőt kívánunk taksonyi testvéreinknek jövőbeni önálló életéhez!

Faragó Csaba lelkipásztor

tanak majd a többi felekezettel együtt. A gyülekezeti programokra sokan eljönnek az egyébként is élénk társasági életet élő taksonyiak közül. Az emberek érdeklődők, kíváncsiak a gyülekezetre, és szívesen beszélgetnek.

– A missziói gyülekezetnek úgy kell elmondania az evangéliumot, hogy arra az emberek ne fordítsanak háttal; és nem a szavak, hanem a mögöttük levő tettek miatt – állítja a lelkész. Stefán Attila szerint a közösségi összetartás és szeretet teszi vonzóvá a gyülekezetet mások számára.

– Az emberek kevésszer tapasztalják, hogy ha valaki mond valamit, az valóban úgy is van, ahogy mondja. Itt viszont a gyülekezeti tagok valóban szeretik, és nem kibeszélik egymást, tudnak egymásért imádkozni, egymásnak segíteni.

Kétszer annyian vannak

A hatvan férőhelyes imaházban tartott istentiszteletre az előző években huszonöt-harminc fő látogatott el, ma már negyvenöt-ötven fő fordul meg benne vasárnaponként. Nemcsak a felnőtt gyülekezet lélekszáma duplázódott meg Taksonyban, hiszen a hittanos gyerekek is kétszer annyian vannak, mint tavaly; és hosszú idő óta először újra van konfirmandus csoport is. Annak érdekében, hogy a nemrégiben Taksonyba költözött óvodások, kisiskolások szüleivel is felvehessék a kapcsolatot, a gyülekezet játszónapokat szervezett a településen. A fiatal szülőket többek között a havonta megtartott zenei istentiszteletre invitálták.

– A szombati zenés istentiszteleteken egészen más gyülekezet jelenik meg, mint vasárnap délelőttönként. Ha ez a két gyülekezet egyszerre lenne jelen, nem is férnének el a templomban – számolt be a lelkész.

Lehetséges a lehetetlen

Már besötétedett, amikor a parókiához értem, az udvaron dolgozó gyülekezeti tagok mégis az utolsó pillanatokig maradtak. A lelképásztortól tudtam meg, hogy a

parókia építésében és a jelenleg is tartó udvarrendezésben szinte az egész gyülekezet összefogott, de csatlakoztak hozzájuk más felekezetekből is. A munkálatok elvégzéséhez és a számlák törlesztéséhez az egyházmegyei persely, a Dunamelléki egyházkerület és a dunaharaszti gyülekezet támogatásán felül is csodaszámba menően érkeztek sorra a felajánlások.

– Mikor elkezdtek a munkát, láttuk, hogy nagyon behatároltak a lehetőségeink, nem tudunk továbblépni. Amikor imádságban Isten elé vittük a kéréseinket, mindig átéltük azt a csodát, hogy a lehetetlen lehetővé válik.

Többszemélyes vállalkozás

Nem minden a lelkész feladata, munkatársakra van szükség a szolgálathoz – vélekedik Stefán Attila. Mind a taksonyi, mind a dunaharaszti anyagyülekezetben néhány gyülekezeti tagot házi csoportos alkalmak megtartására készítenek föl, mások a gyermek-munkához szükséges ismereteket sajátítják el, de nyitva áll az ajtó mindenki számára, hogy a gyülekezeti munkások bibliáján elmondja ötleteit, és feladatot vállaljon magára. Bár a Taksonyi Református Missziói Egyházközségnek megválasztották az első, önálló presbitériumát, a gyülekezeti tagokra továbbra is számíthatnak.

– A taksonyi gyülekezet úgy nőtt fel, hogy mindig volt bennük tenni akarás és készség a szolgálatra. Van egy húszfős gyülekezeti mag, akikre mindig lehet számítani. Nélkülük talán nem is menne...

Pihennek és készülnek

A taksonyi gyülekezet elmúlt éve rendkívül mozgalmas és fáradtságos volt.

– Minden évet szeretnénk egy központi gondolat köré felépíteni, és ilyen esetben előfordulhat, hogy az egyik évünk sűrűbb, de kell olyan időszak is, amikor arra koncentrálunk, hogy a gyülekezet lelkiekben és testiekben is megpihenjen és feltöltődjön. Így aztán egy-két év múlva komolyabb és talán nehezebb szolgálatba tudunk újra beleállni – vélekedik Stefán Attila. Nem tudni, mennyi időbe telhet, míg a taksonyi missziói gyülekezet anyaegyházközséggé válik, vagy hogy mikorra nővik ki annyira az imaházat, hogy a két istentiszteleti alkalom is kevés lesz. A lelképásztort reális képet fest, ugyanakkor bizakodik – ahogy ez már hozzátartozik a taksonyi reformátusok mindennap-jaihoz:

– Egyelőre a gyülekezetnek kell megerősödnie annyira, hogy bele tudjunk kezdeni a templomépítésbe, de azért itt már többször is lehetővé vált a lehetetlen...

Miről is volt szó a házi csoporton? "Boldogok, akik..."

Jakus Ágnes

Az Építő Kövek Alapítvány Kuratóriuma

**ÁLDOTT KARÁCSONYT és
BÉKÉS, BOLDOG ÚJÉVET KÍVÁN**

gyülekezetünk minden tagjának és hozzátartozójának

Kérjük, hogy lehetősége szerint támogassa alapítványunk célkitűzéseinek megvalósulását.

Számlaszámunk: 10918001-00000098-43990019 Uni Credit Bank"

A szerkesztőség nevében áldott karácsonyt kívánunk minden kedves olvasónknak!

Keresztelők 2011. évben

Jámbor Nóra
Horváth Ákos
Szabó Anna
Kirsch Ákos Attila
Albert Csenge Jázmin
Fűri Gergő
Moticska Áron
Fazekas Réka
Kaczub János
Remetei László
Tar Ferenc
Tar Noémi
Harmath Hanga
Miski Dorottya
Kádár Luca Anna
Gáspár Nóra
Farkas Róbert Tamás
Tordai Sándor
Tordai Hunor
Sárközi Jázmin
Sárközi Milán
Kozma Szabolcs
Mikus Márton
Csiszár Bence Gábor
Kubát Levente
Ignác Levente
Kardos Balázs
Nyitrai Kata Ágota
Tokai Dóra Andrea
Tokai Petra Zsófia
Tokai Réka Tamara

2011. évben Konfirmáltak

Felnőttek (májusban)
Becskei Zoltán
Fazekas Réka
Hamzsa Péter
Karczub János
Kemény Mátyásné
Kovács Zoltán
László Zsolt
Remetei László
Tar Ferenc
Tar Noémi
Serdülők (júniusban)
Acsai Ferenc
Babocsai Csenge
Bényi Eszter

Istentiszteleteink advent idején és a karácsonyi ünnepek alatt

DECEMBER

17. 18.00 Gyermekkarácsony – Taksony
18. 8.00 Istentisztelet – Dunaharaszti
10.00 Keresztelős családok istentisztelete, Családi istentisztelet – Dharaszti
23. 18.00 Gyermekkarácsony – Dunaharaszti
24. 15.00 Szentesti áhítat – Taksony
16.00 Szentesti áhítat – Dunaharaszti
25. 8.00 Karácsony első napja úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
8.30 Karácsony első napja úrvacsorás istentisztelet – Taksony
10.00 Karácsony első napja úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
26. 10.00 Karácsony második napja úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
31. 15.00 Óévi istentisztelet – Taksony
17.00 Óévi istentisztelet – Dunaharaszti

JANUÁR

1. 9.00 Újévi istentisztelet – Taksony
10.00 Újévi úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti

Január 8-tól május 27-ig próba jelleggel Dunaharaszti-ban 8 órákor is tartunk istentiszteletet vasárnaponként!

Január 1-től Taksonyban a vasárnapi istentiszteletek 9 órákor kezdődnek.

Dobos Györgyi
Fehér Attila
Hadady Levente
Incze Zsuzsa
Kovács Enikő
Kecseti Brigitta
Latanik Martin
Pintyi Norbert
Szöllősi Ádám
Szulcsik Viktória
Takács István
Tóth Mercédesz
Hegyi Zoltán

2011. évben kérték Istenünk áldását házasságukra

Irzsik Miklós - Debreceni Andrea
Balog Krisztián - Váncsa Erika
Klízer Péter - Szabó Erika
Mets Gábor Dénes - Rodler Barbara
Krisztina
Seres Attila - Németh Renáta Mária
Bozsoki Artúr - Szathmári Éva
Demeter Dénes - Kiss Ildikó Alexa
Farkas Norbert - Szilágyi Ilona

2011. évben elhunytak

özv. Varga Lajosné; Tőkés Zsuzsanna
Bujdosó Sándorné; Balogh Margit
Váci Károly Géza

Farkas Miklós
özv. Simon Józsefné; Szappanos Borbála
id. Barabás József
Acsai József
Bujdosó Imre
özv. Tarr Mihályné; Czinder Katalin
özv. Weisinger Ferencné; Fias Mária
özv. Bordi Mihály
Kozma Sándor
Balázs Sándor
özv. Kiss Sándorné; Gali Margit
Békési Sándor
özv. Wágner Józsefné; Halász Erzsébet
Tóth Bálint
Székely János
Budai István
Sarkadi Lajosné; Csurgó Rozália
özv. Guti Lászlóné; Veress Anna
Károly Annamária
Cuth Péterné; Gál Mária
Szűcs Mihályné; Túri Sára
Barabás Sándorné, Gyenge Mária
Görög Mihály
Császár Istvánné; Lőrincz Ilona
özv. Ulicska Józsefné; Somolci Rozália
Sirbik Miklós
Szőke Ferenc
Balogh Sándor
ifj. Farkas István
Wohner Mária Júlia
özv. Lukács Sándorné; Fábrián Valéria

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharaszti-reformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: dr. Czákó Jenő, Faragó Csaba lelkész, Jakus Ágnes, Horváth Csaba, Tóth Károly, Trencsényi László lelkész – Tördelés, grafika: Csáky István
e-mail: ujsag@dunaharaszti-reformatus.hu